

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/530/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213329
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613213329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom v L. K., E. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 7.149,37 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/40/2014-78 zo dňa 06.03.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e.**

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 5C/40/2014-78 zo dňa 06.03.2014 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 4.474,52 Eur, úroky z omeškania vo výške 130,46 Eur, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 04. 11. 2012 do zaplatenia zo sumy 3.723,89 Eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 148,27 Eur a trovy konania 107,98 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu mesačnými splátkami vo výške 100,- Eur, splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou sa domáhal od žalovaného splnenia povinnosti zaplatiť sumu 7.149,37 Eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 01. 2011 do 03. 11. 2012 vo výške 141,12 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 04. 11. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom a právnom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27. 09. 2012 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 24. 06. 2008 zmluvu č. 334011850, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8.108,79 Eur a pozostávala z istiny 6.900,24 Eur, riadneho úroku 889,61 Eur, úroku z omeškania 303,99 Eur a ostatného príslušenstva 14,95 Eur. Sumu 14,95 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 303,99 Eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 4.979,09 Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 80,33 Eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v konaní uplatňuje splátky úveru

splatné od 20. 01. 2011 do 20. 05. 2018 v počte 89 a celkovej výške 7.149,37 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 11. 2012 do 20. 05. 2018 sa stali splatnými 03. 11. 2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 03. 11. 2012 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa. Žalobca v doplnení žaloby zo dňa 04. 03. 2014 uviedol, že v zmysle čl. 1 zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť celý úver s úrokovou sadzbou vo výške 14,15 % p. a., zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 122,78 Eur (3.699,-Sk), poplatok za správu úveru vo výške 1,99 Eur (60,- Sk mesačne). Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala 16,87 %. Pri riadnom a včasnom plnení mala byť každá splátka započítaná na istinu vo výške 41,84 Eur (1.260,50 Sk) a na úroky vo výške 38,49 Eur (1.159,50 Sk). Žalovaný čerpal dňa 24. 06. 2008 peňažné prostriedky v celkovej sume 4.979,09 Eur (150.000,- Sk). Z poskytnutého úveru uhradil sumu 984,80 Eur nasledovne: v dňoch 20. 07., 20. 08., 20. 09., 20. 10. a 20. 11. 2008 vždy sumu 2.420,- Sk, 20. 12. 2008 sumu 391,80 Sk, 30. 12. 2008 sumu 2.028,20 Sk, 20. 01. 2009 sumu 6,01 Eur, 26. 01. 2009 sumu 74,32 Eur, 20. 02. 2009 sumu 1,78 Eur, 11. 03. 2009 sumu 78,55 Eur, 20. 03. 2009 sumu 5,28 Eur, 02. 04. 2009 sumu 75,44 Eur, 20. 04. 2009 sumu 1,26 Eur, 27. 04. 2009 sumu 79,49 Eur, 22. 05. 2009 sumu 80,72 Eur, 01. 08. 2011 sumu 50,- Eur a 02. 09. 2011 sumu 50,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neuhradzoval splátky riadne a včas boli úhrady započítané na istinu vo výške 883,50 Eur a na úrok z omeškania vo výške 101,30 Eur. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žaloba navrhovateľa je dôvodná čiastočne, keď jej vyhovel v časti o zaplatenie 4.474,52 Eur a v zostávajúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. K uvedenému dospel vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázať, že medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver 150.000,- Sk (4.979,09 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 2.420,- Sk (80,33 Eur), v počte splátok 119, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 07. 2008 a konečná splatnosť úveru na 20.05.2018. Rovnako mal súd preukázať, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, čo malo za následok predčasné zosplatenie úveru ku dňu 03.11.2012. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd preukázať zmluvou o postúpení pohľadávok, na základe ktorej pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia splátok splatných za obdobie od 20.01.2011 do 20.05.2018 v počte 89, v celkovej sume 7.149,37 Eur (89 x 80,33 Eur). Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že z mesačnej splátky vo výške 80,33 Eur čiastka 41,84 Eur pripadala na istinu úveru a čiastka 38,49 Eur na úrok z úveru. Za obdobie od 20.01.2011 do 20.10.2012 prislúchajú žalobcovi splátky v plnej výške (pozostávajúce z istiny a úroku v celkovej sume 1.767,26 Eur, t.j. splátky za 22 mesiacov krát 80,33 Eur). V zmysle ustálenej súdnej praxe do predčasného zosplatenia úveru prislúcha veriteľovi nielen istina, ale aj zmluvné úroky. Istina úveru, t.j. nevrátené poskytnuté peňažné prostriedky po jeho zosplatení predstavujú sumu 5.803,41 Eur. Pri jej výpočte súd postupoval nasledovne: Od celkovej sumy poskytnutých peňažných prostriedkov 4.979,09 Eur odpočítal sumu 1.255,20 Eur (ktorá predstavuje istinu úveru za obdobie od 20. 07. 2008 do 20. 12. 2010, t. j. 30 mesiacov krát časť splátky pripadajúcej na istinu 41,84 Eur v každom mesiaci) a tiež sumu 920,48 Eur (predstavujúcej istinu úveru za obdobie od 20. 01. 2011 do 20. 10. 2012, t. j. 22 mesiacov krát 41,84 Eur), čo činí 2.803,41 Eur. Žalobcovi tiež prislúcha pomerná časť zmluvného úroku za obdobie ku dňu 03. 11. 2012 (3 dni v mesiaci), a to vo výške 3,85 Eur. Súčet súm 1.767,26 Eur, 3,85 Eur a 2.803,41 Eur predstavuje čiastku 4.574,52 Eur. Od uvedenej sumy súd odpočítal platby žalovaného v mesiacoch august a september 2011, dvakrát po 50,- Eur, preto celková dlžná suma činí 4.474,52 Eur. Z uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.474,52 Eur. Žalovaný nerozporoval, že uzavrel zmluvu s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou a. s., bránil sa tým, že úver čerpala iná osoba. Skutočnosť, že poskytnuté peňažné prostriedky reálne čerpala iná osoba, nezbavuje žalovaného povinnosti plniť zmluvné záväzky voči žalobcovi na základe zmluvy o úvere, ktorú žalovaný nesporne uzavrel. V zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 2.674,85 Eur (predstavujúcej zmluvné úroky za obdobie po zosplatení úveru) súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázať dôvodnosť v uvedenej časti žaloby. Podľa ust. § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd prvého stupňa poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné

úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012. Preto domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatnení úveru sa totiž dlžník nenachádza v režime požičiavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcovi, ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Žalobcovi teda prislúchali zmluvné úroky do zosplatnenia úveru, t. j. do 03.11.2012. S poukazom na uvedené z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškание je totiž objektívnej povahy, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB. Bolo nesporné, že splatnosť dlhu nastala dňa 03.11.2012, preto sa žalovaný dostal do omeškania nasledujúci deň, t. j. 04.11.2012. Preto je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 2.803,41 Eur (istiny úveru) od 04.11.2012 do zaplatenia, keďže omeškание s peňažným plnením stále trvá. Žalobcovi tiež prislúchajú úroky z omeškania z jednotlivých splátok (splatných za obdobie od 20.01.2011 do 20.10.2012) vo výške 130,46 Eur. Úroky z omeškania z jednotlivých splátok sú vyčíslené správne a v súlade so zákonom s výnimkou úrokov z omeškania zo splátok od 21.07.2011 a od 21.08.2011, pri ktorých bolo potrebné zohľadniť úhrady žalovaného realizované v auguste a v septembri 2011. Z tohto dôvodu prislúchajú žalobcovi úroky z omeškania vo výške 0,21 Eur (zo sumy 80,33 Eur od 21.07.2011 do 01.08.2011), vo výške 3,34 Eur (zo sumy 30,33 Eur od 02.08.2011 do 03.11.2012), vo výške 0,23 Eur (zo sumy 80,33 Eur od 21.08.2011 do 02.09.2011), vo výške 3,10 Eur (zo sumy 30,33 Eur od 03.09.2011 do 03.11.2012).

O náhrade trov prvostupňového konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p, keď priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 148,27 Eur a ďalšie trovy konania vo výške 107,98 Eur. Žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi pomernú časť trov právneho zastúpenia a ďalších trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v časti výroku, ktorým bol žalobný návrh zamietnutý v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že nesúhlasí s nepriznaním riadneho úroku zo splátok splatných od 20.11.2012 do 20.05.2018. Poukázal na to, že súd s vyhlásením predčasnej splatnosti, ktorá nastala dňa 03.11.2012 spája účinky, ktoré by nastali v prípade ukončenia zmluvy odstúpením v zmysle všeobecných zákonných ustanovení Obchodného zákonníka. V danom prípade však nesplnením povinnosti žalovaného uhrádzať splátky riadne a včas, žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, to znamená, splátky, ktoré dovtedy neboli splatné, sa stali predčasne splatnými. Uvedené nemá vplyv na nárok žalobcu na odplatu v podobe riadnych úrokov dohodnutých v zmluve v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka. Odvolateľ má za to, že pokiaľ súd tvrdí, že zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia, žalobca má za to, že zo zákonných ustanovení nevyplýva práve tá skutočnosť, že po zosplatnení úveru sa istina ďalej riadnym úrokom neúročí. Má za to, že má nárok na riadne úroky aj po zosplatnení úveru, pričom túto skutočnosť podľa názoru odvolateľa je možné vyvodiť z § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 505 a § 506 Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v súvislosti s odstúpením veriteľa od úverovej zmluvy, vzniká špecifická situácia a to z toho dôvodu, že napriek odstúpeniu od zmluvy naďalej trvá záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok. Odstúpením od zmluvy de facto dochádza k mimoriadnej splatnosti úveru a strate výhody splátok, ak bolo dohodnuté vrátenie peňažných prostriedkov v splátkach. Postupom, na ktorý poukazoval súd by súd neprimerane ochránil neplatiaceho dlžníka a navrhovateľa pripravil o ušlý zisk spočívajúci v riadnom úroku. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. bol vyhlásený rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní

napadnutej časti potvrdil ako vecne správny. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol odvolateľ v odvolaní konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, keď vykonal potrebné dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Nemohol preto odvolací súd prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Odvolací súd sa v plnom rozsahu pridržiava odôvodnenia prvostupňového rozsudku, na ktoré poukazuje, a s ktorým sa stotožňuje, preto považoval za nadbytočné totožnými alebo obdobnými výrazmi a úvahami opakovať odôvodnenie prvostupňového rozsudku, v ktorom nezistil pochybenie, a preto podľa § 157 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd ho potvrdil ako vecne správny.

Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, a preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.